

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای داعیان راه حق!

(ترجمه)

به خواهران متدین ما، رومانا، روشن و آنانی که بخاطر حمل دعوت اسلامی بار مشکلات و سختی‌های زیادی را در راستای دعوت به دوش می‌کشند! این شما بودید که وجیبه ایمانی حمل دعوت به اسلام را بر شانه‌های خویش بردوش کشیدید؛ زیرا با درک این مطلب که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

[آل عمران: 110]

ترجمه: شما از بهترین امتی هستید که به سود انسان‌ها آفریده شده‌اید (چی این‌که) امر به نیکویی و نهی از بدی می‌کنید و به الله (سبحانه و تعالی) ایمان دارید.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾

[توبه: 71]

ترجمه: مردان و زنان با ایمان، ولیّ (و یار و یاور) یکدیگر اند؛ امر به نیکویی می‌کنند و نهی از بدی می‌کنند و نماز برپا می‌دارند.

شکی نیست که آیات فوق به شکل عام نازل گردیده و نه تنها که در برگیرنده حمل دعوت برای مردان می باشد؛ بلکه برای زنان پرهیزکار این وجیه مقدس را نیز لازمی قرار می دهد. ای حاملین دعوت، شما از جمله کسانی هستید که به این سخن رسول الله ﷺ تمسک جستید، آنجا که می فرماید:

«إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْمُنْكَرَ لَا يُغَيِّرُونَهُ أَوْ شَكَّ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ»

ترجمه: هرگاه مردم منکری (امری ناپسندی) را می بینند و در پی تغییر آن اقدام نمی کنند، الله (سبحانه و تعالی) آن ها را به عذابی گرفتار خواهد کرد.

ای داعیان راه حق! شما از کسانی هستید که نمی توانید نظاره گر منکراتی باشید که امت اسلامی را در لبه گاه سقوط قرار داده است؛ زیرا خود را مسئول تغییر این منکرات می دانید. شما کسانی هستید که خود را مکلف می دانید تا جهالتی را که به اطراف دین زیبای تان رخنه کرده است، از طریق آگاهی دهی مردم از میان بردارید و شما کسانی هستید که شبانه روزی کار می کنید تا باشد که امت را از این بن بست نجات دهید. شما نمی توانید شاهد مشکلات فراوانی که برادران و خواهران تان را در سراسر دنیا فرا گرفته است، باشید؛ زیرا ایمان به الله سبحانه و تعالی در قلوب تان موج می زند و هرگز افکار افراد ضعیف الایمان را در خود راه نمی دهید و حتی تحمل افکار آن ها را ندارید.

رسول الله ﷺ در حدیثی می فرماید:

«مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ»

ترجمه: کسی که منکر (امری ناپسندی) را می بیند، باید که آن را با دستش منع کند و اگر به دست آن را نتوانست، باید که به زبان خود آن را منع کند و اگر به زبان هم نتوانست، پس باید به قلبش بد بیند و این نهایت ضعف ایمان را نشان می دهد.

این کار دقیقاً چیزی است که به شما انگیزه می دهد؛ هنگامی که منکری (امری ناپسندی) را می بینید، به وظیفه مقدس تان در چهارچوب زبانی با پخش و نشر اسلام ادامه دهید. آیا گاهی به خطرات ناشی از حمل دعوت اندیشیده اید، یا خیر؟ قطعاً که به چنین امری فکر نمی کنید؛ چون شما کسانی هستید که خود را به عنوان یک مسلمان واقعی آراسته کرده اید و از این که مفهوم کتاب الله سبحانه و تعالی را با دل و جان درک کرده اید؛ الله متعال قدم های تا را در این راستا استوار و قوی ساخته است.

﴿وَلْيَبْلُوكُمْ بَشْيَءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾

[بقره: ۱۵۵]

ترجمه: و قطعاً همه شما را با چیزی از ترس، گرسنگی و کاهش در مالها و جانها و میوهها، آزمایش می کنیم، و بشارت ده به

استقامت کنندگان!

پس شما باید که با استقامت دادن به تصامیم تان و با قلوب سرشار از توکل به الله سبحانه و تعالی به حمل این دعوت پرداخته اید و از سرزنش هر ملامت گری هراس ندارید.

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۗ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝﴾

[آل عمران: ۱۵۹]

ترجمه: به (برکت) رحمت الهی، در برابر آنان (مردم) نرم (و مهربان) شدی و اگر خشن و سنگدل بودی، از اطراف تو پراکنده می شدند؛ پس آن ها را ببخش و برای آن ها آموزش بطلب و در کارها، با آنان مشورت کن؛ اما هنگامی که تصمیم گرفتی (قاطع باش!) و بر الله (سبحانه و تعالی) توکل کن؛ زیرا الله (سبحانه و تعالی) متوکلان را دوست دارد.

و اکنون بر شماست تا اعتماد کامل تان را مخصوص الله سبحانه و تعالی نمایید.

﴿الَّذِينَ يَبُلِّغُونَ رَسُولَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝﴾

[احزاب: ۳۹]

ترجمه: آنانی که تبلیغ رسالت های را الهی می کردند و (تنها) از او می ترسیدند، کسانی بودند که از هیچ کس جز الله (سبحانه و تعالی) بیم نداشتند و همین بس که الله (سبحانه و تعالی) حسابگر (و پاداش دهنده اعمال آن ها) است!

اعمالی هم چون شماست که به عنوان یک دعوت گر راه حق در راستای حمل دعوت اسلام جز از الله سبحانه و تعالی از کسی دیگری هراس در دل ندارید. این از نتیجه تقوای شما خواهران عزیز است که شما را با وجود مشکلات فراوان در راستای دعوت، این گونه قوی ساخته است. این از نتیجه تقوای شماست که شما را با خانواده های تان در برابر هم چو مشکلات قرار داده است. صبر پیشه کنید، زیرا رسول الله ﷺ می فرماید:

«مَا مِنْ مُصِيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ، حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا»

(رواه بخاری)

ترجمه: هیچ مصیبتی به مسلمان نمی رسد، مگر این که الله (سبحانه و تعالی) به وسیله آن گناهانش را می بخشد، حتی خاری که به پایش می خلد.

صبر پیشه کنید، زیرا الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾

[شرح: ۵]

ترجمه: به یقین با(هر) سختی آسانی است!

و شما ای خواهران عزیزم، جز سخن حق بر زبان تان چیزی دیگری جاری نیست:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

[فصلت: ۳۳]

ترجمه: چه کسی خوش گفتارتر است از آن کس که دعوت به سوی الله می کند و عمل صالح انجام می دهد و می گوید: من از

مسلمانانم؟!

و کار شما از عجیب ترین کارهاست:

«جَبَّ لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ»

ترجمه: شگفتا از کار مؤمن، همه اش خیر است. این (ویژگی) جز برای مؤمن حاصل نمی شود: اگر خوشی به او برسد، شکر می کند، که برایش خیر است و اگر سختی به او برسد، بردباری می کند و (این نیز) برایش خیر است.

استوار باشید ای خواهران عزیز!

نویسنده: یاسمین ملک

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

23 ذوالحجه 1439 هـ.ق

3 سپتمبر 2018 م